

+ Αναστάσιος

Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας

Ἀρ. Πρωτ. 796/18

Ἐν Τιράνοισι, τῇ 7ῃ Νοεμβρίου 2018

**Πρός τόν Μακαριώτατον Ἅγιον Ἀδελφόν ἐν Κυρίῳ,
Πατριάρχην Μόσχας καί πασῶν τῶν Ρωσιῶν
κ.κ. ΚΥΡΙΛΛΟΝ**

Προσφιλέστατε ἐν Χριστῷ Ἅγιε Ἀδελφέ καί Συλλειτουργέ,

«*Περίλυπός ἐστίν ἡ ψυχή μου*». Πόνος βαθύς, ἀνησυχία καί ἀμηχανία συνέχουν καί ἡμᾶς, καθῶς παρακολουθοῦμεν τάς ἐξελίξεις περί τό Οὐκρανικόν, μετά τάς ἀποφάσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (11.10.2018) καί τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας (15.10.2018), τάς ὁποίας καταγράφετε εἰς τήν ἀπό 29ης Ὀκτωβρίου 2018 Ὑμετέραν ἐπιστολήν.

Δυστυχῶς ἐπαληθεύονται οἱ φόβοι ἡμῶν, οἱ διατυπωθέντες πρός τήν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (30 Ἰουλίου 2018), ὅτι δηλαδή ἡ σχεδιαζομένη κατά τήν παροῦσαν χρονικήν περίοδον χορήγησις αὐτοκεφαλίας εἰς τήν Οὐκρανίαν θά εἶναι «πορεία εἰς ναρκοπέδιον» μέ ὀδυνηράς δι' ὅλους παρενεργείας.

Συγχρόνως, ὁμως, ὀφείλομεν νά ἐπισημάνωμεν ὅτι ἡ τελευταία ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας ἐπίσης προκαλεῖ ἔντονον ἀνησυχίαν. Εἶναι ἀδιανόητον νά χρησιμοποιῆται ἡ Θεία Εὐχαριστία, τό κατ' ἐξοχήν μυστήριον τῆς ἀπείρου ἀγάπης καί ἄκρας ταπεινώσεως τοῦ Χριστοῦ, ὡς ὄπλον ἐναντίον μιᾶς ἄλλης Ἐκκλησίας. Εἶναι δυνατόν, ἡ

ἀπόφασις καί ἡ ἐντολή τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας νά ἀκυρώνουν τήν ἐνέργειαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους ναοὺς, οἱ ὁποῖοι λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου; Εἶναι δυνατόν ἡ Θεία Εὐχαριστία, ἡ τελουμένη εἰς τοὺς ναοὺς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς Κρήτης, τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί ἀλλαχοῦ τῆς γῆς, διὰ τοὺς Ρώσους Ὁρθοδόξους πιστοὺς νά εἶναι τώρα ἀνυπόστατος; Καί ἐάν «μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης» προσέλθουν νά μεταλάβουν τὰ καθαγιασμένα Τίμια Δῶρα, διαπράττουν «ἀμάρτημα», διὰ τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται ἐξομολόγησις; Ὁμολογοῦμεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νά συμφωνήσωμεν μέ τοιαύτας ἀποφάσεις. Ἡ Θεία Εὐχαριστία, τὸ ἀσυλλήπτου ἱερότητος καί μοναδικῆς σημασίας μυστήριον, ἐπιβάλλεται νά μένη ἐκτός οἰασδήποτε ἐκκλησιαστικῆς διενέξεως.

Ὅσον σοβαρά καί ἂν εἶναι τὰ συσσωρευθέντα θέματα τῶν δικαιοδοσιῶν, ἐπ' οὐδενί συνιστοῦν αἰτίαν Σχίσματος ἐν τῇ ἀνά τὸν κόσμον Ὁρθοδοξίᾳ. Τυχόν Σχίσμα σήμερον, ὅπως ἐπανειλημμένως ἔχομεν τονίσει, θά ἀμαυρώσει τὸ κάλλος τῆς Ὁρθοδοξίας, θά ἐξασθενήσει τὸ διεθνές κῦρος της καί θά πληγώσῃ βαθύτατα τὴν πίστιν τῶν Ὁρθοδόξων, -ἰδίᾳ τῶν ἐν Οὐκρανίᾳ περὶ ὧν τὸ ἄμεσον ἐνδιαφέρον- οἱ ὁποῖοι ὑφίστανται διαρκεῖς πιέσεις ὑπὸ τῆς πολυμόρφου ἀθεΐας καί μολύνονται ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν τὴν διαχεομένην δίκην πυρηνικῆς σκόνης. Ὡς ἐκ τούτου ἐπιβάλλεται νά ἀναζητηθῇ ψυχραίμως συμβιβαστικὴ λύσις, ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν οὐσιαστικὴν εἰρήνευσιν τῶν ἐν Οὐκρανίᾳ Ὁρθοδόξων πιστῶν.

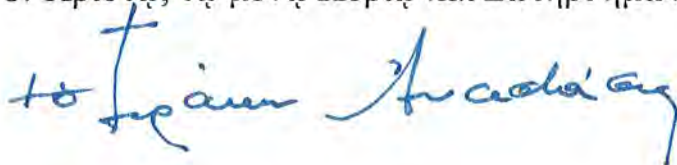
Σχετικῶς πρὸς τὴν Πανορθόδοξον Σύσκεψιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεσθε ἐν τῇ Ὑμετέρα ἐπιστολῇ, θεωροῦμεν ὅτι αἱ πρόσφατοι ἐξελίξεις ἔχουν καθ' ὑπερβολὴν δυσχεράνει τὴν σύγκλησιν αὐτῆς. Κρίσιμα παραμένουν τὰ ἐρωτήματα: Θά ζητήσῃ καί ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον τὴν σύγκλησιν Πανορθοδόξου Διασκέψεως; Ποῖα θα εἶναι τὰ κριτήρια τῆς τελικῆς ἀποφάσεως ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς εἰρήνης καί τῆς ἐνότητος; Ἡ κατ'

Αλβανίαν Ὁρθόδοξος Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία, πάντως, εἶναι πρόθυμος νά συμμετάσχη εἰς κανονικῶς συγκληθησομένην Σύναξιν Προκαθημένων.

Γνωρίζετε τήν ἡμετέραν ἐπαναλαμβανομένην πεποίθησιν ὅτι τά πλέον εὐλογημένα ἐπιτεύγματα τῆς Ὁρθοδοξίας κατά τās τελευταίας δεκαετίας ὑπῆρξαν αἱ Συνάξεις τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Εἴθε να ἐπανέλθωμεν εἰς αὐτάς διορθοῦντες παραλείψεις καί λάθη τοῦ παρελθόντος.

Τήν ἀνησυχίαν καί ἀμηχανίαν, τās ὁποίας ἐκ προοιμίου διετυπώσαμεν, θεραπεύει παρακλητικῶς ὁ ψαλμικός στίχος: «Ἴνα τί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχή μου, καί ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου.» (Ψαλμ. 41:12).

Μετά βαθυτάτης πάντοτε ἀδελφικῆς ἀγάπης
ἐν Χριστῷ, τῷ μόνῳ Κυρίῳ καί Σωτῆρι ἡμῶν

Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας